

Heksebryg eller læskedrik

Publ. Information 24.09.1986.

Rina Dahlerup: Trylledrikken.

Trylledrikken hedder eventyret. Det handler om en heks, der angiveligt skulle være skrækkelig ond. Ellers er historien mest pæn, hyggelig og letløbende. Opskriften er hentet fra de gamle eventyr. Men den er kraftigt beskåret. De stærke sager er pillet fra, både sprogligt krudt og drastiske tildragelser, og det både i tekst og billeder.

Afkoget serveres med etiketten: Trylledrik. Inde i historien virker drikken ganske vist, så folkene derinde trylles om til både frøer og gæs. Men de er nu også nærmest en slags påklædningsdukke i folkedragt og kan hurtigt trylles tilbage igen og få en hel masse påklædningsdukebørn i prinse- og prinsessefolkedragter.

For læseren er der ikke megen virkning i drikken. Han bliver hverken tryllet frem

eller tilbage, men kan pænt og nydeligt blive, hvor han er, uden at have mærket noget. Der var kun lidt brus, der lige netop fik ham til at opdage, at han drak noget. Det var, da heksen kom på scenen. Der er en ansats til overstadig ondsksfuldhed i figuren, som, hvis den havde fået lov til at sprudle og udfolde sig, kunne have gjort en historie.

Som det er, bliver hun pænt og ordentligt til en julegås, der ikke engang bliver stegt. Der er forskel på heksebryg og limonade. Det viser bogen, om ikke andet.

Rina Dahlerup plejer ellers ikke at være så vissen, når hun brygger historier og billeder sammen. Tværtimod ret god. I denne bog er der ikke meget af hendes vanlige tæft for situationer og personer og skæve vinkler. Pænt og nydeligt. Nærmest et referat af en historie. Ikke meget mere.

